PROMIN

ПРОМІНЬ

No. 1
JANUARY
1983

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ

РІК XXIV СІЧЕНЬ 1983 Ч. 1

Виходить раз у місяць

Видає

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплата в Канаді $12.00
Передплата до інших країн 12.00
Поодиноке число 1.20

Передплату висилати на адресу:
PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

PROMIN

No. 1 JANUARY, 1983 VOL. XXIV

Monthly Publication

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Subscription in Canada $12.00
Subscription in other countries 12.00
Single copy 1.20

Address:
PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ:

А. Звоздецька — Христос народився 1
Р. Завадович — Йде коляда до нас у гості 2
Я. Зоряна — Ой із-за гори 2
Уляна Пелех — Різдво у переживаннях політв'язнів 3
Р. Завадович — ходить коляда 4
„Свобода" — Реген підтримує українських правозахисників 5
М. Чернова — До 100-річчя народження Христі Алчевської 6
Т. Г. — Різдво — краса його традицій 9
О. Войценко — До справ документації нашої спадщини 10
Я. Зоряна — З Різдвом святим 13
Для дітей 14
A. Zwozdesky — Acknowledgement 15
H. O. Prydatkevych — Koliadky and Shchedrivky 15
H. Raycheba — Nadia Svitlychna and Amnesty International 16
Квіти незабутнім 18
Громадська хроніка 19
Різдвяні привітання ..... 21—34

НА ОБКЛАДИНЦІ: Мадонна — М. Гарасовська-Дачишин

ВИДАННЯ, ЩО ЇХ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ 1982

Блискуча зоря, княжна Анна Всеволодівна, Митр. Іларіон ..... $ .50
Вибране, Г. Мандрика 1.50
Видатні жінки Українки, Н. Полонська-Василенко 6.00
Довідник про Союз Українок Канади ..... .10
Листки взорів з мистецької книжки, хрестиками, явор., низин. ..... .25
Дорогами Сорокріччя, Н. Когуська 1.50
Збірка матеріялів, 100-річчя з дня народження Лесі Українки 2.50
Навчаймо дітей своїх української мови, Митр. Іларіон ..... .20
На крилах пісень, пісні з нотами на слова Лесі Українки 10.00
На Роковини Івана Франка 1.00
П'єса, „За нами, сестри!" — Анна Звоздецька 1.50
П'єси для молоді 2.50
Програма для садочків, С. Магус 1.50
Програма для Молодших Відділів СУМК 2.00
Програма на свято Л. Українки і О. Кобилянської 1.00
Програма на свято Св. Миколая 3.50
Про життя і творчість Ольги Кобилянської ..... .50
Підручник для Надзірної Ради Молодших Відділів СУМК 10.00
50-річчя здобуття громадських прав укр. жінки, Г. Янішевська ..... .75
Статут Союзу Українок Канади ..... .25
Твори Лесі Українки, в англійській мові, КУК 15.00
Три сильветки, Л. Білецький 1.50
Українські коляди, С. Яременко ..... .75
Українська жінка в хореографії, М. Пастернакова 3.00
Чарівний діямант, М. Погідний-Угорчак 2.00
Юний Скоморох, п'єси для молоді 6.00

ТАКОЖ МАЄМО НА СКЛАДІ:

Візитівки „гийсті новтс" з смолоскипом ..... тузин 1.50
Портрет Лесі Українки 2.00
Картки на листи з конвертами, з смолоскипом тузин ..... тузин 1.50
Макатки — сувенір з Ювілею 50-ліття Союзу 5.00
Прапорчики, на ньому смолоскип, тризуб, клиновий листок 1.50
СМОЛОСКИП — відзнака Союзу Українок Канади 15.00
Срібні ложечки з смолоскипом 12.00

Додайте 10% на опалту пошти! Пишіть до:
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
№25 11024 — 82 Ave.,
Edmonton, Alberta T6G 0T2

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ

Гадко! Куди ти? Куди?
Вітер загладив сліди
Блуд ходить попід острішки
Ні кіньми, ані пішки
Не забіжиш туди.
Де бігав дрібними ногами
Колись, давними літами,
От, краще в хаті сиди!
Легко сказати!... Манить
Хоч на хвилину, на мить
Як не на яві, то в сні
Перелетіти в давні літа минулі,
З усіма,
Близькими серцю, своїми
Відсвяткувати Різдво.
Кутя — ялинка — звізда,
І житний хліб і коляда,
І все і все так як було.
Так як було! — Та годі, брате!
Ані людей тих, ані хати
Тієї вже давно немає,
Лиш коляда ще там блукає,
Оцей наш славний "Бог Предвічний",
Який він який довговічний,
Без радія і без антени,

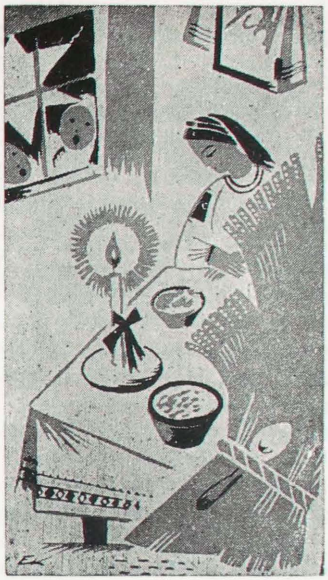

Чи чуєш? — лине аж до мене
І, хоч нас ділять гори й доли
Не мовкне на Різдво ніколи.

Богдан Лепкий

Як багато нагадує нам усім ця поема Богдана Лепкого — і тим, що приїхали сюди з України, і нам канадійцям, що тут народилися, та згадуємо піонерські часи тоді, коли Різдво було в наших серцях а не штучних забавках та прикрасах, що манять до себе своїми безвартісними якостями. А ціль свята "Народження Дитяти Божого", відходить в забуття.

Не знаємо хто, де й в яких обставинах зустріне сьогорічне Різдво. У Різдвяний час наші думки потопають далеко в минуле, це тому, що Різдво є родинним святом і вся родина поспішає поєднатися при Святій Вечері.

Причуваються голоси наших рідних — діда, бабці, тіток, вуйків — коли, засівши за Різдвяним столом під образами на довгих лавах застелених налавниками, колядували.

Ми і цього року будемо стрічати Різдво за традиційним звичаєм з великою святістю, в добробуті святкувати. Може в декого з нас за столом буде порожня тарілка, там де ще минулого Різдва сидів хтось нам рідний, а тепер — тепер місце порожнє. Згадаємо їх в молитві та при першій ложці куті.

У 50-ту річницю Великого Голоду на Україні під час 30-их років) пом'янімо мільйони наших сестер і братів, що впали жертвою Великого Голоду. На нашому святочному столі зробімо місце на воскову свічку. Нехай вона горить в пам'ять мільйонів Жертв Великого Штучного Голоду.

Молімось за наші достатки тут у вільній країні, Канаді. Дякуймо Богові за всі блага Його, та ніколи не забуваючи за страждання українського народу в Україні; за нарід котрий далі голодує — голодує за рідним словом, за збереженням себе, за вільну й нівідкого незалежну Самостійну Україну. Голодують із надією, що настане той час, коли засядуть брати й сестри за спільною Святою Вечерою, як одна велика українська родина й привітаються нашим давним традиційним привітом — "Христос Народився! Славіте Його!"

Вітаючи Вас, дорогі наші членки, бажаємо вам щастя, здоров'я і любови. Нехай мир і згода панує в ваших домах і в організаціях! А Новий Рік, щоб здійснив ваші бажання і надії та наділив Вас успіхами!

„Промінь", січень 1983

Роман Завадович

Йде коляда до нас у гості

У чарами сповиту тиху ніч
По сніговому срібному помості
У сяйві зір, небесних ярих свіч,
Йде Коляда до нас у гості.

З-за тисячі минулих сивих літ,
З-за ста морів і гір, шляхом зі Сходу
Посланцем від незборного народу.
Іде вона до нас в далекий світ

І на змережанім різдвяному столі
Пшеничні колоски й пахуче сіно
Нагадують Свят-Вечір у селі,
Коли Христос родився в Україні.

Прийдіть із того світу, прадіди,
Ми відчиняєм вам нарозтіж двері,
І під провісні звуки коляди
Із нами разом сядьте до вечері —

Щоб не самітні й не забуті ми,
Наперекір царям неволі й тьми
На звичай горді свій тисячорічний,
Співали переможне „Бог Предвічний".

Ярина Зоряна

ОЙ, ІЗ-ЗА ГОРИ

Ой, із-за гори, да крем'яної
Ішли молодці в золотій зброї
В золотій зброї ще й дорогії —
Ішли на поклін Діві Марії:
Що в біднім Скиті Ісуса родила,
В сіні пахучім, да в гори-квіті
Ой дивно стало по всьому світі . . .
— Звідкіль ви йдете, стрільці бувалі?
— Христа шукаєм у Божій хвалі!
Зійшли пів світа та й Україну,
Щоб прославити Божу родину!
За слово правди на врага стати —
Христа на сіні возвеличати!
Як Божа Мати сльозу зронила,
На небі зірка світ освітила.
Світ освітила, гору-долину,
Гору — долину і Україну.
Ой, із-за гори, да крем'яної,
Вийшли молодці в золотій зброї,
В золотій зброї Христа вітати,
За Христа стати на супостати.

„На Святий Вечір, на Різдво рано, дай Боже Вам усім здоров'я, на многі літа, дай Боже".

Всьому нашому членству в Союзі Українок Канади і їхнім родинам, усім зарядам, провінційним управам, редак. колегії „Променя", членству й управам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників, усьому духовенству Української Греко-Православної Церкви в Канаді, на чолі з Високопреосв. Владиками й Блаж. Митрополитом Андреєм, та усьому українському народові в світі

бажаємо

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

За ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Анна Звоздецька — голова **Леся Івасюк — секр.**

Різдво у переживаннях політв'язнів

Гей, краю мій, не знаєш ти,
Як тужу за тобою! (Богдан Лепкий)

Туга за рідними, близькими нам людьми, за середовищем, в якому ми виростали й переживали небуденні радісні хвилини, відомо кожному, хто мусить жити відірвано від них. Особливо тужимо тоді, коли приходять свята, рокові свята, під час яких вся родина спільно переживала урочисті хвилини. Незбагненим чаром оповиті наші святкування Свят-Вечора у колі рідних, з усіма його традиціями й ритуалами, що мають у собі стільки символіки й таємничої краси. Тужив за своїм селом Богдан Лепкий, що жив недалеко від України, жив у нормальних побутових обставинах.

Ми ж уявімо собі як переживають наші політв'язні Різдво десь у неймовірно далеко віддалених тюрмах, в концтаборах, на засланнях. Ось що пише з заслання до друзів у США Ірина Стасів-Калинець: "Неймовірна туга за храмами на чужині, особливо у свята". Проте й у тих трудних обставинах вони таки святкують. У Свят-Вечір роздобувають якесь місце при столі, роблять свічки з воску, часом їм вдається дістати ялинову вітку, з таборової каші мають кутю, додавши меду, маку і горішків — усього того що "приберегли з скупих посилок". Діляться спогадами минулих святкувань, "бо в замкненім просторі чужини живеш лише спомінами" — пише ув'язнена.

Поетка пригадує, що напередодні її арешту — якраз на Різдво — вона разом з поетом Василем Стусом обійшла майже всі храми у Львові. Церкви були переповнені людьми, люди пливли рікою і в надхненні колядували мужніми голосами з сльозами в очах.

Перебуваючи у безмежних просторах Сибіру, наші в'язні особливо "чужинно-чужо почуваються у свята. Щоб облегшити біль туги, прикрашують свої приміщення на засланні іконами, картками, портретом Шевченка, вишивками. Дошкулює й туга за рідним словом. Для Ірини Стасів була вона нестерпною. Спомина-ми тоді вона линула на хутір дідуся, де їй "відкрилась таємниця чару українських свят, обрядів та ритуалів", завдяки яким може тепер втікати від жорстокої дійсности.

Ірина Сеник свої незгоєні болі полегшує спомінами "юности блиску" і втечею у творчість. "У моїй шибці райдужне квітіння, у моїй шибці січня самота, у зір далеких мерехтіння і тайна ночі пресвята". "Як добре, що є спомини" — пише вона. "Як добре, що можна на крилах фантазії полетіти в дитинство і забути про все навіки". В листі звітує: "Новий Рік, Свят-Вечір, Різдво провела я зі Сковородою. Із Сковородою, Шевченком, Франком добре мені, вони не зранять, вони не зрадять".

В'язні у своїх дуже несприятливих обставинах пишуть багато листів. Згадує Вячеслав Чорновіл, що вільного часу в нього на засланні були крихти (в шість днів у тижні перебирав у вогкому й зимному підвалі гнилу картоплю). Він турбується тим, щоб його лист "бодай до свят дошкандибав". Просить друзів, щоб при веселому різдвяному столі згадали його "примарного самітника, що все таки наварить куті і вийде на лютий мороз до першої зірки (яка спалахне відразу після останньої), щоб гукнути над замерзлим простором: "Христас Раждається! Славіте Його!"

"А ще Святий Вечір" — пише далі — "починається десь тут близько від мене, то пішлю ту зірку далі на захід, щоб годину за годиною спалахувала над головами краян, розсіяних лукавою долею по усіх світах... Із Святом здорові будьте! Ваш і Твій Вячеслав", — закінчує листа.

До своєї родини з тюрми пише Максим Морозенко:

Сьогодні Свят-Вечір; до вечора, до першої зірки буду постити. Обідню юшку, в якій крутився на дні манюсінький кусник замерзлої картоплі й плавав гнилий листочок капусти, я вилляв у горнятко, зберіг на вечір. Замість борщу буде. А ввечері принесли мені ложку каші. Уявіть собі: цілу ложку каші. От тобі! Буде каша.

Присів я до Святої вечері, ще й не встиг встати з-за стола, як відчиняються з гуркотом залізом окуті двері:

— Приготовтесь на прогулянку!

Я вийду на прогулянку! Це вперше виводять мене так пізно на прогулянку.

Вже вечір. Надзиратель відчиняє двері, везуть мене ліфтом на верхню площадку Луб'янки.

— Гуляйте!

Навкруги мене чотири високі чорні стіни. А вгорі — темне, голубе небо. Так, як інколи

До 100-річчя від народження Христини Алчевської

Вірші української поетеси Христини Алчевської стали відомі в буремні роки російської революції 1905 року, а її "Гей, на бій!" надхненно виконував не тільки брат письменниці Іван Алчевський — відомий оперний співак, а й передова молодь країни. Переслідування не змогли примусити вмовкнути ліру молодої поетеси: вона пише послання до Сибіру політичним в'язням, присвячує вірші матер'ям загиблих у боротьбі за свободу. І продовжує шукати себе в образотворчому мистецтві.

Христина мріяла стати педагогом, як і мати. Однак закінчивши першу Харківську гімназію, навчалася в Парижі, на вчительських курсах при Сорбонні. Не полишала й малювання, хоч художню освіту отримала лише у 1914-1915 роках в Харківській художній школі, будучи вже відомою поетесою.

Запізнатися зі спадщиною Алчевської-художниці допомогла мені племінниця її — Олена Бекетова. Її мати Ганна Алчевська-Бекетова — старша сестра Христини — теж була художницею. Ще дівчинкою, разом зі своїм майбутнім чоловіком архітектом Олексієм Бекетовим, Ганна навчалася у Д. Безперчого, відомого українського педагога, учня К. Брюллова. Отож Христині Алчевській було у кого вчитися малювати.

Мене зацікавили її альбом малюнків та начерків 1904 року, де переважають зображення моря, — краєвиди Криму та Оранієнбауму. І — чайки в небі.

Один з малюнків вражає динамікою композиції, сильним темпераментним штрихом: бурхливі хвилі набігають на берег, клубочаться хмари, над похмурою скелею — самітня чайка.

Біла чайка Алчевської — і художниці, і поетеси — символ свободи. Тож не випадково у важкі часи реакції 1906-1907 років вона, як і раніше, окрилена вірою в щасливе майбутнє, у вірші "Крик чайки" (чи не найближчому до малюнка 1904 року) скаже:

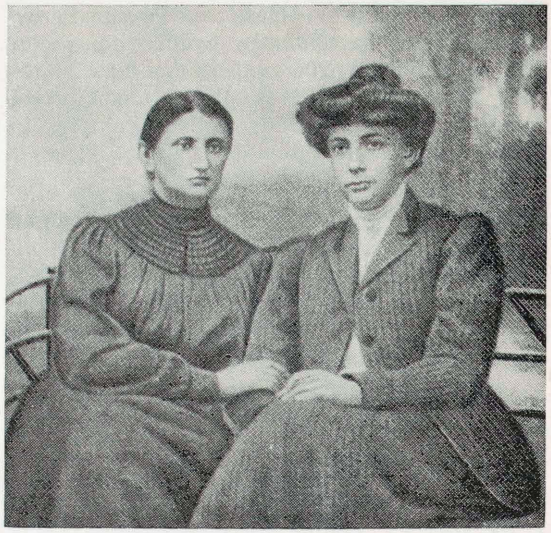

Я — провісниця гніву безодні,
Білая чайка над морем сумним,
Думка, що збуджує сили народні,
Гасло, що променем сяє ясним...
Гей же, до мене, чайки, прилучайтесь,
Лучче не жити, а згинуть в бою!
Хутко зі мною над морем єднайтесь,
Міцно боріться за долю свою!

"... У Вас є душа ніжна і така, здається мені, повна ноетичного передчуття", — писала в одному з листів до Христини Ольга Кобилянська, називаючи її "білою, прекрасною мевочкою" (тобто — чайкою).

— У Христини було багато шанувальників, друзів, — розповідала мені Олена Бекетова. Серед них — Анрі Барбюс. Коли він приїздив до Харкова у 1927 та 1929 роках, вона його супроводила усюди як колега - письменниця та перекладачка. Вони листувалися аж до самої смерті Христі. Вона прекрасно володіла французькою мовою, перекладала Беранже, Гюго, Вольтера, Жюля Верна, навіть вірші писала.

... Торік минуло півстоліття з дня її смерті. Я була на Харківському міському цвинтарі, біля пам'ятника Христині Алчевській. Там уже лежала свіжа гілочка покрівок — осінніх фіолетових квіточок. А 16 березня 1982 року, до сторіччя від дня народження Христини, принесла їй троянди.

Мар'яна Чернова

СЕРДЕЧНА ПРИЯЗНЬ

Христя Алчевська високо оцінювала талант письменниці Ольги Кобилянської. Познайомившись з її творами, писала до неї часті листи, повні ніжности і зичливости, які на жаль, заледве чи збереглись. Про них довідуємось з листів О. Кобилянської до Христі Алчевської. Письменниця щиро сприймала ці листи, ділилась з поеткою своїми плянами, настроями. Жили вони у двох протилежних кінцях України — Христя Алчевська в Харкові, О. Кобилянська в Чернівцях. Листи Кобилянської хоч частинно насвітлюють небуденний талант української поетеси Христі Алчевської.

***

Чернівці 1904

Дорога моя біла прекрасна Мевочко!

Ви знаєте, що Ваші письма справляють мені таку велику радість, тому Ви і не забуваєте на мене. Своєю фотографією врадували Ви мене так, що се як промінчик сонця впав в моє теперішне життя. Слава Богу, що є ще на світі люди з серцем і чуттям, з теплим зворушенням... Раз по раз думала на Вас і згадувала писати до Вас листа, бо мене непокоїло Ваше мовчання... Спасибі, що не забуваєте за мене; я маю до Вас якесь таке велике довір'я, що мені здається, наколи б Ви могли так коло мене опинитись, то моя душа поздоровіла б відразу... Але Ви так далеко що я навіть не можу Вам руку за Вашу ніжність і доброту стиснути...

В цьому довгому листі письменниця оповідає їй про себе, про свої пляни. А оце вже посмертна згадка Кобилянської "Моїй меві" написана в Чернівцях 1933 року.

МОЇЙ МЕВІ

До мене дійшла вістка, що її не стало. Ніяк не можу погодитися, щоб її вже не було. В моїй пам'яті вона обличчям і вдачею молода так, як я її пізнала 1902 року. Тоді дістала я перший її лист із світлиною з Ялти, з-над Чорного моря! Письма того давно нема, але в моїй пам'яті остало з нього, що її батько — щирий українець, багатий (як було лиш скромно поміж стрічками намічено), що хотів піднести промисел на Україні, та за те знищив його міністер Вітте. З приводу втрати цілого маєтку він скінчив трагічною смертю, бо кинувся під потяг. Мати Христі Алчевської побіліла з горя за одну ніч, а в неї самої, що числила в той час заледве кільканадцять літ, осталося на молодій голівці по одній стороні біле пасмо волосся. Про свію літературну працю не згадувала мені в своїм першім листі, але я пізнавала її спроби тут і там в "Літературно-науковому віснику".

Доки жив Христі брат, славетний співак Іван Алчевський, що майже постійно перебував при Паризькій опері, він щиро спомагав матеріяльними своїми здобутками матір і сестру.

Особисто пізнала я Христю й її матір в році 1904 — (1905), як переїжджала в повороті з Яремча через Чернівці назад на Україну, задержавшись тут на кільканадцять годин на те, щоб познайомитися особисто зі мною. Вона повітала мене як письменницю, а я її як незвичайно милу, гарну й граціозну істоту з поетичною душею. Я пішла відвідати з нею її матір, білоголову матрону, що прийняла мене, як давню знайому, щиро, одверто, безцеремонно. Тут у готелі ("Під чорним орлом") провели ми зо дві години і з обіцянкою писати собі часто й не забувати себе розійшлися, бо в 8-й вечором вони відіжджали. Той двогодинний побут зблизив нас дуже, особливо Христя навідувала мене листовно часто.

В році 1908-м ми стрінулися в німецькім курорті Наугейм. Мені було кілька днів до від'їзду, коли вони з матір'ю над'їхали з Харкова. Зараз же, ще тої самої днини, по їх приїзді, скоро лише влаштувалися в якійсь сусідній віллі, вона забрала мене на повіз, і ми поїхали далеко поза курорт. Їй бажалось проїхатися "німецьким степом" та розказати мені з захопленням про справдішній український, безмежний степ, і як чоловік в нім стає мимоволі поетом. Говорила, що перебуває бага-

то в селі, що її мати вчить сільських дітей. День в день навідувалася вона до мене, ходили й їздили ми на проходи, між тим, як її мати лиш рідко виходила. Про своє замилування до літератури і до писання прози чи поезії вона мало говорила, і я відгадала, що "писання' чи поезія — це не було в неї якогось роду "мольбою", що не надавалася до буденщини. На спомин о тих кількох гарних днях, проведених на чужині, дали ми зробити світлину.

Розставшись із Христею в Неугеймі, ми не бачилися більше, хоча часто, дуже часто вона навідувалась листовно до мене і від часу до часу висилала мені, своїй "Ольгуні", як називала мене пестливо в своїх листах, світлини, а я відписувала їй, своїй Меві, не менше тепло.

Наше листування було більше приятельське, ніж літературне. Пригадую собі всякі подробиці. Вона оповідала мені, що до 8-го року життя ходила в хлоп'ячій одежі, бо їй дуже подобалося бути хлопцем, і називала себе "Мішею".

Як їй поводилося по смерті матері і брата, мені неводомо. В році 1921-у, коли один із моїх братів вертав із російського полону, відвідав її (вона подавала в той час лекції української мови в міністерстві у Харкові), то ледве впізнав її по ще завше гарних ласкавих очах, які світилися в марному личку.

Двічі приходила мені після того відомість від неї. Раз писала, що вже не голодує так тяжко і що в Харкові є вже центральне огрівання, а другий раз, що вчить по-французьки, а часом й по-українськи, що трохи краще відживляється, тішиться на моє оповідання "Апостол черні". Оба рази відповіла я їй на її листи, але чи дійшли вони до неї?

Коли дійшла до мене відомість про її смерть, я в недовгий час потім стала шукати збірки українських поезій під заголовком "Розвага", виданої 1908 року в Києві, де, знала я, знаходилися між іншим і Христинині поезії. Мені хотілося прочитати її вірші, наче почути її голос. І найшла. Крім "Розваги", попався мені в руки і один її нарис під заголовком "Де мріє далеч". Приглядаюся ближче і бачу, що нарис той присвячений моїй особі і що в році 1909-у, коли помер мій наймолодший брат, який, мимоходом сказавши, забрав багато сонця з мого життя за собою.

І я врешті пригадала. Вона, та люба колись така гарна людина з сонцем на устах, посвятила мені той нарис, але я в своїм тодішнім великім жалю, не дотикаючись й інших книжок, не брала й того нарису в руки і все переховувала, доки не попав він мені аж тепер по її смерті.

Прости, моя Мево! Коли сную нитку своїх спогадів та перелистовую Твої стрічки, пригадується мені невеличкий вріш, який до глибини передає мені Твою душу:

Ясний сокіл серед степу
На простори поглядає
І угору дужі крила
Гордо й весело здіймає.

Гей ви, браття-соколята!
Прилетіть до мене, милі,
Ми полинемо на волю, —
Де морські гуляють хвилі!

Запитаюся я моря,
Звідки в нім береться сила?
Переможемо недолю,
Що наш край занапастила!

Чернівці, 3 лютого 1933 р.

Просимо виправити

В числі 12 на ст. 5 у другій колонці, у вставці поезії О. Бердника, в останньому рядку і слові виправляємо друкарську похибку "б'ю".

Я блакитний коваль,
Маю кузьню свою,
Не залізо, не сталь —
Власну душу кую...
Я себе розпалю,
Я розжарю свій дух,
І його переллю
У нестримність, у рух!
На ковадло життя
Кину серце своє,
Хай по ньому буття
Грізним молотом б'є.

РІЗДВО — КРАСА ЙОГО ТРАДИЦІЙ

З цим святом пов'язано стільки чарівних звичаїв у нашому народі, що й не дивно — багато авторів звеличали їх у своїх творах. Олександер Довженко, великий майстер слова — письменник і кінорежисер, що його світова критика визнала першим поетом у кіномистецтві, у своєму високомистецькому творі "Зачарована Десна" описав чар Різдва у переживаннях малого Сашка — головного героя твору.

Сашко дивиться на "дорослий світ" знизу очима дитини, а автор подає своє бачення світу „широкими очима" дорослого. Хлопчик розповідає про те, як одного разу він підслухав розмову — скаргу коней на батька. Батько бив часом коней, улюбленців Сашкових. Задивившись на зорі, хлопцеві причувалось, що Мурай і Тягнибіда остерігалися і перед Сашком, щоб, бува, він не підслухав цієї розмови. Від того часу Сашко так поєднався з кіньми, що він ні разу їх не вдарив і жив з ними в приязні не тільки в реальному житті, але й у снах.

На Різдво, коли повний місяць із зоряного неба засвітив у хату і під вікном дівчата заколядували Сашкові про те, як він по торгу ходив і ніби то мусів продати свого улюбленого коня, він вслухуючись у слова колядки забував про дійсність... Сашко справді чув і повік затямив, як кінь відспівував йому на вухо, щоб не продавати його, бо він з хлопцем у війську був, з ордою бився, і допоміг йому тоді, як татарва загнала їх аж за тихий Дунай та ще на сам Свят-Вечір.

Коли ж з'явилися ворожі коні на Дунаї, почулися свисти стріл, тоді десь узялася сила у Сашка, він сів на коня, Дунай перескочив, кінь навіть копит не вмочив, а Сашко ні шаблі кінця... Дунай хлопцеві виглядав глибоким і широким, але по тім боці турки і татарва не були йому страшні вже, багато їх потопилося... Це мамина піднебесна колядка давала стільки сили, щоб хлопчик міг перемогти усіх ворогів. Вернувся наш лицар з Дунаю до рідної хати. А мати співає щось зовсім небуденне, вона колядує!.. І лине мати з колядкою десь "у просторах свого серця", а дівчата за нею полинули аж під зоряне небо.

Після колядки про мандрівку Сашка за Дунай, дівчата співали ще інші — багато їх... Чого тільки не наспівали вони Сашкові: війська він збирав, вибирав ворота у чужі городи, орав поле сизими орлами, засівав поле дрібними жемчугами, мостив мости тесовії, стелив килими все шовковії. А до того сватав паняночку з-за Дунаєчку, королеву дочку. І лісами їхав, а ліси шуміли, мостами їхав — мости дзвеніли, городами їхав — люди його стрічали, поздоровляли — Святий Вечір!.. — казали.

І під виспівування колядок хлопець засипляв на лаві під іконами з рушниками, міцно обнявши за шию свого коня. У сні прирікав собі ніколи не продавати друга за ніякі скарби на світі.

Серед колядок дітям в Україні проходило святкування цього величнього свята з його багатою в поезії звичайністю і традиціями. Тому й треба нам їх берегти, як скарбів найдорожчих. Ми певні, що коли б наша дітвора й молодь могли святкувати Різдво за усіма старими традиціями, їхня уява водила б їх також тими шляхами, що й малого Сашка з-над Десни. І вони б почувалися лицарями чи колядницями під зоряним небом у вишині. Бо така сила мови, її образности, її спроможности переносити нас в інший нереальний світ, бо чар колядок і обрядовість Різдва далекі від зматеріялізованої буденщини, в якій ми ж и в е м о. Сашкові сни під впливом колядок наповняли його серце красою, збагачували почуття і водили уявою у світ такої нетлінної і високої краси, що спонукувала молитись, розмовляти з Богом...

Т. Г.

ДО СПРАВИ ДОКУМЕНТАЦІЇ НАШОЇ СПАДЩИНИ

Як одна з колишніх активних діячок Союзу Українок Канади я з приємністю прийняла запрошення говорити сьогодні до Вас, тим більше, що мені залишено довільний вибір теми.

Срави, про які буду говорити, близько зв'язані з моєю працею останніми роками, а це збереження нашої спадщини. Збереження нашої спадщини й опрацювання матеріялів про діяльність наших громад та одиниць, є важлива справа та мірило нашої культурности. При цьому варто б згадати, що історія самої організації — Союзу Українок Канади є добре задокументована. Її провід подбав, щоб видати кілька історій, почавши від скромної книжечки з нагоди першого 10-ліття організації до об'ємистої книжки в чверть століття організації; а з нагоди 40-ліття вийшла двомовна історія. Тепер у підготові є історія дальших років і вона вийде двома мовами. Є опрацьовані історії українською і англійською поодиноких відділів, деякі з них обидвома мовами. За те не так добре стоїть документація інших організацій та церковних громад. Але найбільше занедбана справа — історії чи біографія одиниць, переважно тих, що були на проводі громадського життя в Канаді.

Останніми роками в Канаді й Америці дуже поширилось пошукування за родинним корінням. Публічні архіви мусіли збільшити обслугу в генеалогічних відділах, щоб заспокоїти потреби. А як ця справа мається серед наших людей? Поки що дуже слабо. Правда, є одиниці, що зацікавлені своїм родом, спеціяльно коли йде про початкові роки родини в Канаді, але, в цьому вони мають труднощі, бо не збережено матеріялів. Можна б дещо знайти на шпальтах українських газет, але для цього треба мати відповідні інклінації та багато часу, щоб перелистковувати річники. На жаль, ще сьогодні серед нас є багато скептиків, що не можуть оцінити потребу в зберіганню листів, записак, вирізок з газет та інших документів.

Перший,що зрозумів вагу і потребу зарекордувати початки українців у Канаді був Василь Чумер. Цей піонер-учитель написав і видав книжкою в 1942 року свої **СПОМИНИ.** Тепер всі, що пишуть про українців у Канаді, починають від споминів Чумера. Недавно, цебто в 40-ліття від появи цієї книжки, Канадський Інститут Українських Студій в Едмонтоні видав цю працю в перекладі на англійську мову п. з. Recollections About the Life of the First Ukrainian Settlers in Canada.

З признанням треба згадати наших інтелектуалів, професорів, що приїхали до Канади по Другій світовій війні і зразу почали вивчати життя українців у цій країні. Я маю на думці ту славну трійцю професорів: Дмитра Дорошенка, Леоніда Білецького й Ярослава Рудницького. Дорошенко відразу приступив до праці в редагуванні великої історії Українського Народного Дому в Вінніпезі; на замовлення президії Комітету Українців Канади, М. Білецький в 1952 році опрацював Історію Українців Канади в 60-ліття їхнього поселення; а Я. Рудницький почав досліджувати українські місцеві назви в Канаді й записувати на лентах спомини й фолкльор українських поселенців. Всі ці праці появилися друком, а ленти депоновано в Публічнім Архіві в Оттаві в відділі Sounds Archives.

На жаль, ця ініціятива новоприбулих професорів не викликала безпосереднього відгуку серед старо-канадців. Наприклад, коли довголітній редактор "Українського Голосу", Мирослав Стечишин помер у 1947 р., справа видання його біографії та селекції його статтей була обговорена на кількох з'їздах СУС і ухвалено резолюції в цій справі, але з цього нічого не вийшло. А це велика шкода. Стечишин не тільки був одним із кращих редакторів, був він також дуже цікавою постаттю. Про його початкові роки в Канаді й Каліфорнії молодь читала б, як чарівну казку, а його громадська і публістична діяльність інспірувала б не одного молодця. Сьогодні в 35-ліття з дня його смерти, Стечишин забутий серед тих, що його знали особисто, забутий громадою, якій він так віддано служив, а молодші нічогісенькі про нього не знають. Завдяки заходами одної особи збережено невеличку кількість його листів і рукописів, які знаходяться в Публічнім Архіві.

Минулого тижня, коли я була в Публічнім Архіві тут у Оттаві, мені було сказано, що до Архіву часто заходить молодий Ферлей, урядовець у „Беньк оф Кенеда". Він шукає за матеріялами про свого діда, Тараса Ферлея. Чи багато з присутніх знає, хто був Ферлей? Він жив у Вінніпезі й увесь час був на проводі гро-

мадського життя. Він був першим управителем "Українського Голосу"; першим послом українського роду в Манітобському парляменті; він був алдерманом у міській раді Вінніпеґу; Ферлей був довголітнім президентом Українського Народного Дому, одним із ініціяторів і Президентом Т-ва "Взаїмної Помочі"; він був одним із основоположників Комітету Українців Канади. Як людина, надзвичайно симпатична; його промови були блискучі. І знову питання? Хто сьогодні його згадує або пам'ятає? А його внук має труднощі віднайти конечні матеріяли, такі як листи, вирізки з газет, копії промов ,щоб пізнати діяльність свого діда, як людини та громадського діяча. Про це не подбала родина, не подбали організації, яким Ферлей віддав так багато свого часу й праці.

А хто знає про Ореста Жеребка? Перший українець, що закінчив університет у Канаді 1913 року, пізніше редактор "Українського Голосу", Посол до Саскачеванського парляменту, успішний бизнесмен. Читаючи його статті в ранніх річниках "У. Голосу", треба подивляти його широкий підхід до справ та як розумно та молода людина реаґувала на проблеми дня. Кілька років тому я шукала за матеріялами Жеребка, щоб краще збагнути цю ідейно-унікальну людину. Мої пошуки були даремні. При цьому варто б згадати, що цього року українці в діяспорі відзначають століття з дня народження В'ячеслава Липинського, історика та автора багатьох праць, між ними славозвісних "Листів до Братів Хліборобів". Жеребко вів широку переписку з Липинським і щедро фінансував його видання. Тяжко повірити, що не залишилось і сліду цієї багатої спадщини.

Не краще мається справа з нашими жінками. Як мало ми знаємо про них, навіть тих, що ще працюють серед нас. Я могла б згадати багатьох з них, обмежуюся одначе до одної, Савелі Стечишин. Вона є одна із ініціяторок Союзу Українок Канади й бувша довголітня голова; Вона є талановита журналістка, знаменита бесідниця й авторка, між іншим популярної кухарської книжки п. заг. Traditional Ukrainian Cookery.

В історії видань, жодна книжка про українців не була так широко поширена та не принесла стільки розголосу українцям, як ця, тираж якої нараховується на десятки тисяч примірників. Ця книжка, це "золота майна" й приносить видавництву "Тризуб" постійний дохід. Особисто, я маю моральну сатисфакцію, що причинилася до доброго й популярного діла, бувши не тільки ініціяторкою, а й видавцем книжки, в часі, коли я керувала виданнями видавництва "Тризуб".

Молодь потребує героїв. Творчі, підприємчиві та ідейні одиниці є важним виховчим чинником. Таких людей ми мали й маємо; зле, що ми про них мало знаємо. Якби наша молодь знала історію життя й діяльности Савелі Стечишин та інших наших великих людей це інспірувало б її до праці не тільки над собою, але дало б їй поштовх для праці в громаді взагалі.

У зв'язку з тим, що вже сказано, хочу підкреслити, що хоч перед нами ще багато праці, щоб заповнити недостачі в цьому напрямі, маємо деякі успіхи. Досліди й праці покійного д-ра Володимира Кисілевського висвітлили ролю й працю т. зв. "Батька української іміґрації до Канади" д-ра Олеськова та початкові роки поселенців в 90-их роках минулого століття. Появилися кілька загальних історій та родинних монографій. Уважаю, що "Літопис українського життя в Канаді" є важливим джерелом інформацій. Заохочена згаданими професорами, зокрема проф. Рудницьким, я взялася до опрацювання "Літопису" на підставі річників "У. Г.", щоб хоч в короткій формі удоступнити відомості про події, імпрези, організації, поодиноких людей й т. п. Це свого роду індекс "У. Г." або, як дехто висловився, енциклопедія українського життя в Канаді. Це є добровільна праця. Появилися п'ять томів і її оцінили науковці-дослідники, наприклад, по появі кожного тому появилася добра рецензія проф. Ватсона Кірконнелла в журналі University of Toronto Quarterly Все, ж ця праця не найшла глибшого відгуку серед нашого членства. В додатку, прийшли нові люди до керми в видавництво "Тризуб" і припинили появу дальших томів! Але оцінка людей, що знають вартість джерельних праць перемогла. Проф. Манолій Лупул, директор Канадського Інституту в Едмонтоні, був один з них; він перебрав відповідальність видання дальших томів до Інституту. І от цієї осені появився 6-ий Том як видання Інституту, й є надія, що появляться дальші томи.

x x x

Виринає тепер питання, що робити, щоб бути більш чуйним до порушених справ? Мені

здається, що треба про це більше говорити й писати, як також практикувати це в наших родинах та організаціях. Наприклад, в Оттаві є велике число українців на поважних цікавих позиціях, є й емерити з багатим минулим. Чи не був би це корисний проєкт для Сумківців, членів СУС, чи Союзу Українок поцікавитися цими людьми, зарядити сесію побачень з ними і зарекордувати їхні спомини чи розповіді про теперішню діяльність. При цьому приходить мені на думку кілька родин у нашій власній громаді: подружжя Томащуків, обоє вихованці Інституту ім. Петра Могили в Саскатуні обоє по фаху вчителі. Мало хто знає, що пан Томащук був першим професором-українцем на Університеті МекҐіл і що він є автором фахових навчальних підручників. Маємо подружжя Мехів, одних з перших державних службовців — "сивік сервантс"; вони могли б багато сказати про свої початки в Оттаві. Подружжя Тріщуків, обоє з Саскатуну; пані Тріщук довголітня вчителька, пан Тріщук інженер, крім своєї професії має великі заслуги як авіятор летун у військовій службі. Інженер Світуха почав свою громадську діяльність дуже рано і між іншим було б дуже цікаво зарекордувати його участь у світових з'їздах пластунів-скавтів. Отож не відкладаймо цієї справи "на колись", бо те "колись", може бути запізно. Хай би ці історії залишилися на лентах, чи в рукописах, але хай будуть закріплені в будь-якій формі, щоб колись внуки, чи правнуки не розбивалися безнадійно за спадщиною своїх попередників. Треба пам'ятати, що історія кожної української одиниці, це часткова історії цілої спільноти.

Промова **Ольги Войценко**
на з'їзді складови організацій
СУС в Оттаві, 7 листопада 1982 р.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо

нашим дорогим дітям і внукам,
ближчій і дальшій родині в Канаді і в Україні
та добрим друзям.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Олексій і Марія Макаренко

Wellington Court Motel

1078 Wellington Rd. S. **London, Ontario**

ДЕНЬ КНИЖКИ

В неділю 10 жовтня 1982 р. після Служби Божої та обіду в катедрі Св. Володимира в Торонто відбулася імпреза — Свято Книжки.

Програму свята відкрила голова відділу Союзу ім. кн. Ольги, пані Марія Божик, підкресливши значення книжки в житті людини, як засіб для поширення світогляду людини та її духового удосконалення. Пані Божик привітала дорогу нам гостю, редак. Н. Когуську, яка на той час завітала до Торонто. Д-р Ганна Янішевська прочитала коротку біографію письменниці і поетеси Світляни Кузменко, гостя-доповідачка с в я т а. Обидвох гостів вшановано корсажами. Коротке слово привіту святочному зібранню склала редак. Н. Когуська.

Слідувала програма свята. В'язанку українських народних пісень проспівала при грі на бандуру пані Галина Пужак. З великою увагою прослухали зібрані цінну доповідь про книжку поетеси Світляни Кузьменко. Учні недільних курсів при Катедрі, Марія Волошин, Галина Трохлюк, Ірина Магденко, Тетяна і Лідія Юхименко продеклямували під керівництвом Петра Шкурки вірш Шевченка з присвятою А. Козачковському. Монтаж віршів і прози — опрацювала добр. Анна Ференсів, голова культурно-освітнього комітету — читали добр. Мінодора Фотій, добр. Єлисавета Василів і артистка Ніна Теліжин і п. Петро Шкурко.

Виставку книжок і журналів упорядкувала і мала під своєю опікою пані Анна Полієнко (бібліотекарка) і пані Є. Боднарчук.

Сцену упорядкувала пані Руденко і пані Шкурко.

На закінчення голова відділу пані Марія Божик висловила щиру подяку, виконавцям програми, ред. Н. Когуській, за відвідини поетесі Світляні Кузьменко за цінну доповідь та всім присутнім.

Добр. Єлисавета Василів

НЕСПОДІВАНКА

Лондон, Онт.

22 вересня 1982 р. з ініціятиви О. Співак та Т. Панасейко зробили несподіванку для Катерини Рибки з нагоди 60-тих роковин з дня її народження.

Це була справді несподіванка, бо дочка Люба, зять Тед та внуки Мишель і Чарлі домовилися повезти маму, бабуню на вечерю до ресторану, який вибрала ювілятка, а привезли до залі при церкві Пресвятої Трійці, де чекали на неї членки відділу С.У.К. ім. Княгині Ольги та приятельки.

При дверях зустріла ювілятку В. Новицька та вдекорувала її корсажем. Гарно вдекоровані столи квітами. Смачна страва. Веселий настрій. Програмою вечора провадила О. Співак, яка вітала К. Рибку з днем народження, як гарну приятельку, з якою знайомі вже довший час, та побажала ще багато років прожити в гарному здоров'ї. Відспівали ювілятці многоліття.

Ярина Зоряна

З РІЗДВОМ СВЯТИМ...

Запашненьку, зелену кислату,
Несіть сестри, ялиночку в хату;
Бо принесе почуття чудове —
Свіжа зелень — деревце соснове.

Предки наші, теж знали ялинку
Приносили в гражду. чи в хатинку...
Символ життя — деревце єдине —
Обнімало весільні гостини.

Нехай пахне на Різдво ялинка,
Щоб раділаця Божа Дитинка.
Життєдайні, дасть нам аромати...
Штучну-срібну, — викиньмо із хати!

Запашненька сосна, чи ялина...
Колядою несеться новина:
Народився Цар миру й любови...
З Різдвом Святим, будьте всі здорові!

* Ґражда — гуцульське — хата.

Прот. Мих. Фляк вітав ювілятку та сказав, що жінки зробили дуже добре діло, зібравшись тут, щоб підняти на дусі свою членку відділу, яка була засмучена чотири і пів року тому великим горем по смерті чоловіка.

Т. Панасейко вітала ювілятку, як куму, як гарну приятельку та розказала про деякі пригоди з їхнього життя під час війни .

В. Новицька вітала від відділу С.У.К. ім. Княгині сказавши, що К. Рибка є заступник голови і дуже добре виконує свої обов'язки супроти організації і церкви, не дивлячись на те, що буває так, що хвороба гальмує в праці і в її житті.

На вечері ми мали гостя, гарну приятельку Лізу Шевченко, яка склала привіт в формі вірша:

...Перш за все, щоб у віконце
Вам завжди світило сонце,
Щоби друзів щирих мати
З ними щиро розмовляти.
Щоби сонце в ваших вікнах
Було тепле та привітне,
Кому згасла в серці віри
Ваше сонце їх зогріло б.
І тепер у цю хвилину
Всі бажають многі літа —
Будь здорова, Катерино!
Ми ж до тебе всі з привітом
Всі з привітом, всі з привітом!
Многії літа, многії літа!

Від усіх жінок, які спричинилися до цієї несподіванки дочка Люба вручила мамі гарний подарунок.

К. Рибка подякувала всім від щирого серця за подарунок, за участь та за милі побажання.

З переведеної збірки на пресу, $27.00 прислано на пресфонд журналу „Промінь".

В. Новицька

ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

К. Перелісна

ЯЛИНОЧКА

Ми ялинку принесли
Аж з того ліска,
І поставили її
На ослін в куточку
Скільки іграшок, прикрас
Діти назбирали!
І горіхів золотих,
Яблук і мігдалів!
Павутиння золоте
Ланцюжки сріблясті.
Різні кулечки, дзвінки
Зорі променясті...
А, найкраще над усе —
Янгол на верхівці,
І під гілячком вертеп
При самій долівці.
Мати Божа і Дитя —
Наш Господь ласкавий —
Ждуть від нас і колядок
Й добрих діл на славу.

Микола Яцків

РІЗДВЯНІ ТРОЯНДИ

Гомін ангельських співів з-під небес та ясна зірка на небі зацікавили дівчину, що вийшла до криниці по воду. Мерщій побігла вона до вбогої стаєнки, над якою та золота зоря сіяла. Пробиваючись крізь натовп, побачила в яслах маленьке усміхнене дитя. Довго дивилася на нього здивованими очима. Вкінці забажала — як усі, що сюди прийшли — подарувати щось цьому любому дитяткові. Але була дуже вбога. Крім лихенької запасчини не мала нічого. Розжалена, почала плакати, втираючи сльози своїми золотими кісками.

Це помітим Архангел Михаїл. Він бачить усе, що діють люди. Він злетів з неба, пішов до стаєнки, став за дівчиною

і, легко торкнувши за рукав, почав розпитувати, що за жура в неї на серці.

Гануська — так звалася дівчина — не пізнала Архангела. Витираючи сльози сказала:

— Дивись, пане, кожний обдаровує цю милу дитинку, лиш у мене нема нічого, що могла б їй дарувати?

— А що ти бажала б їй подарувати?

— Це важко сказати, — відповіло дівча. — Хлопчик має вже все. Дивись, скільки нанесли чабани!

Не має у нього лиш квіток. От хоч би айстри чи троянди. Що ж, коли це зима! відкіля їх узяти?

— Заспокійсь! — сказав Архангел.

Взяв її за руку, вийшав зі стаєнки і повів у поле. Тут ударив об землю ногою і диво!.. — з мертвої землі почали виростати білі голівки квіток. Кругом почали розквітати легко зарожевілі троянди.

— Ах, яке чудо! скрикнула дівчина, припала до землі і стала збирати чудесні квіти. Миттю нарвала гарну китицю і кинулася полем до стаєнки. Розштовхуючи всіх, підбігла до ясел і поклала квіти в ногах Божого Дитяти. Ісусик же підняв рученята і сердечно пригорнув голівку дівчини.

ЩЕДРІВКА

Щедрик - щедрик - щедринець!
Ой, який я молодець —
Прийшов посипати,
Забув зернят взяти...
Та маю в кишені
Гороху з півжмені.
Сію — вію жито
У зимі на літо.
Нехай Бог поможе,
Щоб все було гоже!
З Новим Роком будьте,
Мене не забудьте!

ВЕСНА

Розквітла в полі квіточка,
Синенька та ясна,
Шумить співає річечка:
Весна! весна! весна!

Цілує ясне сонечко
У лісі гілочки,
А вітер під віконечко:
„Виходьте, діточки!"

„Ідіть до поля чистого,
Там жайворон співа,
Від сонця золотистого
Травиця ожива".

Шумить співає річечка:
„Весна! весна! весна!"
Радіє в полі квіточка,
Синенька та ясна.

К. Переліска

November 10, 1982

President Ronald Reagan
The White House Office
Washington, D.C. 20500
U.S.A.

Dear Mr. President:

Re: *November 9, 1982 as Day of Ukrainian Helsinki Group*

The Ukrainian Women's Association of Canada greets your proclamation honouring the Sixth Anniversary of the Ukrainian Public Group to Promote the Implementation of the Helsinki Accords with deep satisfaction and gratitude. Your acknowledgement of the suffering of the Ukrainian people under the Soviet yoke gives us hope for the future.

The five thousand members of the Ukrainian Women's Association of Canada shall remember with appreciation your compassionate act in proclaiming November 9, 1982 as the Day of the Ukrainian Helsinki Group.

Anna Zwozdesky, President

Helen Raycheba, Convenor of International Affairs

KOLIADKY AND SHCHEDRIVKY

BY H. O. PRYDATKEVYTCH

Reprinted from the January 1957 issue of The Ukrainian Trend, a magazine published by the Ukrainian Youth League of North America.

Although the Christmas season is associated primarily with the birth of Christ, many of the Ukrainian customs connected with the observance of this holiday trace their roots to the pagan festival Koliada in tribute to the sun god (the bountiful god, giver of life and all good things). There were annual celebrations in his honor, but the first holiday, the late-December Koliada, occured when the sun in the sky became stronger, when the days were beginning to be longer and the nights shorter, signifying the rebirth of the sun's power. This festival also combined in its celebration a thanksgiving for the harvest.

Each of the principal Ukrainian holidays has its own cycle of songs; the songs of this season are known as koliadky. Pagan priests of the sun-god Lada gathered together the old men and went from house to house with a picture of a wild goat, singing songs in honor of Lada (Ko Lada) while the lord of the manor, his family and servants consumed a sacramental meal of grain, honey and poppy seed.

In ancient times koliadky were ritualistic folk songs based upon folk life and the exploits of heroes of the day. With the introduction of Christianity in Ukraine in 988 by Prince Volodymyr the Great, pagan carols began to be replaced by Christian carols and festival hymns celebrating the birth of Christ. Worship of nature persisted and as a result pagan holidays and feasts were still observed (though with Christian influences) and Christianized pagan carols were sung.

It was inevitable that the two would make concessions and definite contributions to each other, since the Christian winter holiday readily lent itself to assimilation by the pagan, more so than any other holiday.

The Christianized pagan carols retained thematic content of nature and many of the carols still contain symbolic fragments of events in Ukrainian history (e.g. the siege of Constantinople). Nevertheless, the Christian element in this type of carol, with its references to the Christ Child, Holy Family, or the Church, is dominant and the pagan characters serve as a purely decorative element. The Ukrainian element pervades throughout and, combined with the naive, simple melodies, makes these songs the most charming of the entire Christmas carol literature.

Christian carols which were free of pagan elements but which retained Ukrainian characteristics both in text and in melody took on the form of church hymns. Soon the national element began to disappear, leaving only the familiar melodic line with religious text. The Ukrainians retained and eventually adapted these hymns, returning the Ukrainian flavor to them.

Koliadky are sung from Christmas Eve until Jordan Day, or the Epiphany. The custom of the country, then and now, is that on Christmas Eve the household partakes of a sacramental meal of 12 courses. Soon the sound of little bells was heard and a group of men corresponding to present-day carolers gathered under the window, having seen there a sign of welcome: a lighted candle. The group of elderly carolers (koliadnyky), organized by the local church, included a fiddler, sometimes a trumpet player, and a special dancer who performed after the final carol to wish prosperity and a good harvest.

At each door, the leader of the carolers asked permission to sing, wishing the master of the house good health. These elderly men impersonated angels and were gravely accepted as such. After the carols had been sung, good health was wished upon all members of the family (in prose or verse) and the koliadnyky were presented with coins or food. There were many variations of these proceedings. In some localities, children went caroling; in others, girls were permitted to join the groups.

Closely related to the koliadky are shchedrivky, also pagan in origin. They are actually a continuation of Christmas caroling but should not be confused with koliadky, since the singing of shchedrivky begins only at midnight before the New Year.

Groups of young and old people go singing from house to house, wishing good cheer, good luck and bountiful crops. In other regions, shchedrivky are not sung until the evening before Jordan Day and sometimes only the young men are permitted to sing these carols.

Traditionally, koliadky are sung by a choir while shchedrivky may be sung as solos. Since the old pagan element is dominant in the latter, they tend to sound archaic. For all the Christian influence on these songs, they still retain pagan endings after each line (o bountiful god, or bountiful evening, good evening).

(The Ukrainian Weekly)

Nadia Svitlychna and Amnesty International

Amnesty International is in the forefront of publicizing the plight of prisoners of conscience in Ukraine as well as all over the world. So said Nadia Svitlychna when I interviewed her in Edmonton recently on behalf of the Ukrainian Women's Association of Canada. She has contacts with Amnesty Groups in Sweden, France and West Germany. She was pleased to hear that the Canadian Section of Amnesty International is flourishing and that the Ukrainian Women's Association of Canada is actively involved with the movement.

Amnesty International touches Svitlychna personally as her brother Ivan is on its list of prisoners, as well as many of her friends and acquaintances from the Ukrainian Helsinki Monitoring Group. See Promin, April and May, 1982 and the Herald (Visnyk), September 15, 1982.

Ivan Svitlychny was arrested in 1972 and sentenced to 7 years of strict-regime labour camp and 5 years of exile to the remote town of Horno-Altaiska, Altaisky Krai, RSFSR. His crime was publishing literary critiques in Ukrainian journals and making independent critical statements for the press and before literary gatherings. He was one of the supporters of the young poets and writers, known as the 'shestydesyatnyky" or "generation of the sixties", who initiated the literary and cultural rebirth of the 1960's in Ukraine. He was pressured to renounce his convictions, which he refused. It was reported that he has been active in protests and hunger strikes while in the Perm Region labour camp and had taken part in a samvydav interview with other political prisoners. This document was eventually smuggled out.

Ivan Svitlychny has suffered serious illnesses during his imprisonment. In August 1981, he suffered a severe stroke which left his right side paralyzed. He cannot walk or speak. Yet the Soviet authorities will not allow him to return to Kiev for proper medical treatment or permit him to emigrate to U.S.A. to the care of his sister Nadia.

Svitlychny's poem, "Unwritten Letters", (with my free translation):

. . . .in a country . . .
In the zones of death and mud and wire,
There is but one holy day — the mail.
But why do they not come — the
unwritten letters?

speaks to the conscience of every Amnesty member. Letters are Amnesty's only weapon and Amnesty members are obligated to constant letter writing. It is easy to become tired or slip into hopelessness. Poems like "Unwritten Letters" command us to pick up our pens. It reminds us that letters are often the prisoners' only lifeline to a world outside or the only light in an otherwise dark existence.

Nadia Svitlychna was sentenced to 4 years imprisonment for typing Yevhen Sverstyuk's manuscript and for returning it to him. Though she was not responsible for the contents, nevertheless his literary composition was used against her at her trial.

Sverstyuk himself was sentenced in 1973 to 7 years prison and 5 years exile for writing for samvydav and for being a supporter of the "shestydesyatnyky" movement. He protested the arrests of Moroz, Chornovil and others and gave the eulogy at the funeral of Alla Horska, an artist and activist who was found murdered in 1970. See Promin, July-August, 1975. He was tried together with Ivan Svitlychny, received the same sentence and served his camp term in the same Perm Region.

Adding to the distress of prisoners in the labour camps, is the anxiety about their families left at home. The standard procedure of Soviet authorities is to encourage harassment of the wives and children by the KGB, the militia or by unknown hooligans. See Promin, January 1972, "Wives of Soviet Dissidents Lead Difficult Lives" by Roman Rakhmanny, Montreal.

Svitlychna was constantly perturbed about the welfare of her little son, kept in a Soviet government orphanage for the four years of her imprisonment.

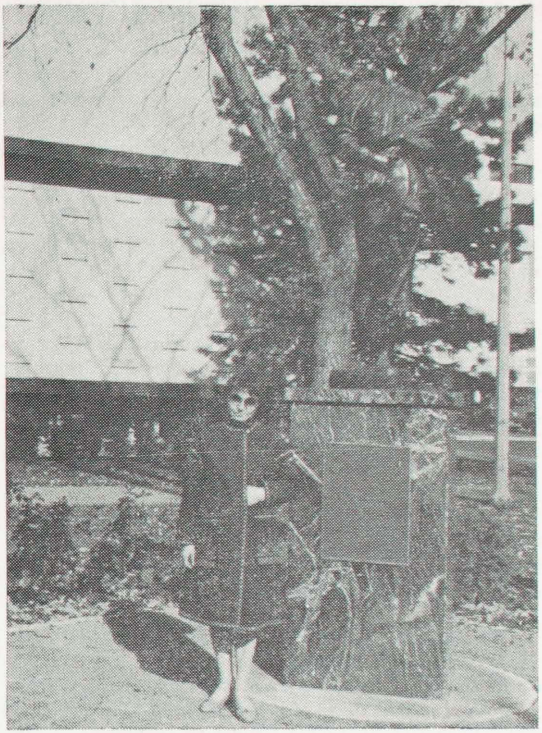

Nadia Svitlychna in Edmonton

Besides Amnesty, Svitlychna is grateful to all Human Rights and Professional Organizations in many countries of the world which keep alive the tragic fates of Ukrainian prisoners of conscience before world public opinion and so prevent their total oblivion.

She concluded with a statement that we Ukrainians in North America cannot shrug off our obligation to the people of Ukraine. If we do not help them, who will?

Helen Raycheba
Convenor of International Affairs

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а ю

всім моїм рідним, приятелям, членкам і проводові Союзу Українок Канади, редакції і читачам „Променя", святочний привіт всьому українському народові в Україні й у вільному світі.

Христос народився — Славімо Його!

Зеновія Крипякевич,
Вінніпег

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Кладу нев'янучий вінок на свіжу могилу мого дорогого мужа, батька і дідуся, бл. п. Томи Холода, який упокоївся 9 червня 1982 року, у його світлу пам'ять складаю дар — $25.00 на журнал „Промінь".

Дружина Анна Холод, Стирджес, Саск.

— — — — —

У незабутню пам'ять дорогого батька Томи Холода, який упокоївся 9 червня 1982 року, кладемо китицю квітів на його свіжу могилу та складаємо дар — $25.00 на журнал „Промінь".

Син Андрій і Анна Холоди, Саскатун

— — — — —

Кладемо китицю нев'янучих квітів на свіжу могилу нашого дорогого батька, бл. п. Томи Холода з Стирджес, Саск. — упокоївся 9 червня 1982 р. та у світлу пам'ять покійного складаємо $20.00 на журнал „Промінь".

Дочка Маргарета і зять Еленор Кінащуки, Вінніпеґ

— — — — —

На свіжу могилу бл. п. Томи Холода з Стирджес, Саск. — упокоївся 9 червня 1982 р. замість китиці квітів складаємо $10.00 на журнал „Промінь".

Віктор і Марта Цимбалісти, Саскатун

— — — — —

Членки відділу Союзу ім. Олени Пчілки у Норт Бетлфорд, Саск. складають нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. Тараса Стеценка, який упокоївся 1 жовтня 1982 р. у світлу пам'ять покійного складаємо $25.00 на „Промінь". Родині висловлюємо найщиріші співчуття.

За відділ

Кароля Білик, референтка

— — — — —

Членки Українського Православного Клюбу Старших в Келовна, Б. К. складають нев'янучий вінок на свіжу могилу добр. Розалії Фик, яка упокоїлася 7 листопада 1982 р., у світлу пам'ять покійної складаємо $25.00 на журнал „Промінь".

М. Михальчук, голова

М. Копан, секр., Келовна

— — — — —

У світлу пам'ять наших дорогих родичів, бл. п. Григорія і Марії Михайлишинів, засилаємо $15.00 на журнал „Промінь".

Дочка Наталка і зять Володимир Базюк, Едмонтон

— — — — —

У тридцяту річницю складаємо нев'янучий вінок у пам'ять найдорожчого батька та дідуся, бл. п. Константина Когута, який упокоївся 12 грудня 1952 р., в його світлу пам'ять складаємо пожертву $30.00 на журнал „Промінь". Незабутньому батькові вічна пам'ять.

Дочки і зяті: Тоня і Петро Петранюки в Тандер Бей; Оля і Никола Стручинські у Дависвю, Онт.; внуки в Тандер Бей.

— — — — —

Кладу китицю квітів у світлу пам'ять моєї покійної дружини Зеновії з Бучаків Лисобей, яка упокоїлась у Монтреалі 18 листопада 1981 року, засилаю $25.00 на журнал „Промінь".

Володимир Лисобей, Монтреал

Складаю нев'янучий вінок у пам'ять Теодора Дметрійчука, який упокоївся 8 лютого 1981 року в Мус Джьо-Саск., у світлу пам'ять засилаю $12.00 на журнал „Промінь".

Дружина Анна Дметрійчук і діти, Мус Джьо, Саск.

— — — — —

У десяту річницю упокоєння нашої дорогої незабутньої мами, бабуні і прабабуні бл. п. Марії Мишкевич, яка відійшла у вічність 30-го серпня 1972 р., в її світлу пам'ять замість квітів складаємо $30.00 на пресовий фонд журналу „Промінь", який наша мама так лююбила читати.

Син Михайло Мишкевич з дружиною Оленкою з Торонта, Онт.

Дочка Варвара Мишкевич з Ошави, Онт.

Дочка Маланія Семчишин з Торонта, Онт.

(Поправлений текст з ч. 9 на стор. 29).

— — — — —

Кладу нев'янучий вінок на свіжу могилу мого дорогого мужа, бл. п. Леоніда Бобецького, який упокоївся 26 вересня 1982 р. на 81-шому році свого життя, у світлу пам'ять покійного складаю $20.00 на журнал „Промінь".

Дружина Анастасія Бобецька, Накусп, Б. К.

— — — — —

У восьмі роковини відходу мого дорогого мужа, бл. п. Петра Гриника — упокоївся 25 грудня 1974 р. у його світлу пам'ять складаю $15.00 на журнал „Промінь".

Софія Гриник, Едмонтон

— — — — —

Кладемо нев'янучий вінок у світлу пам'ять наших рідних: Доні Тереси Надії, яка упокоїлась 23 грудня 1978 р. на 23-тім році свого життя; і тато Василь Грушка, упокоївся 25 травня 1980 р., в їх незабутню пам'ять засилаю $20.00 на журнал „Промінь".

С. і Т. Темрик, Ревелсток, Б. К.

— — — — —

Кладемо нев'янучий вінок у світлу пам'ять наших незабутніх родичів, бл. п. Василя і Анни Стефурів та Василя й Ярини Химюк, у їх незабутню пам'ять складаємо на журнал „Промінь" $10.00.

Іван і Марія Химюки, Вінніпеґ

— — — — —

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У день Рождества Христового згадуємо 3-ті болючі і сумні свята — роковини упокоєння нашого дорогого і любого сина, Ларія Олексина Відійшов на вічний спочинок у нещасливому автомобільному випадку на 23 році свого життя 25 грудня 1979 р. Молимо Бога, щоб канадська земля була йому легкою, щоб Господь Бог простив йому та прийняв душу його, де всі праведники спочивають.

Замість китиці живих троянд на могилу, засилаємо $20.00 на „Промінь". Покійному Вічна пам'ять.

Олекса і Докія Олексини, сестри і брат Джері, Ст. Джуліен, Саск.

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ П-ВА ВОЛОДИМИРА І АННИ ПЕТРОВИХ

В суботу 5 червня 1982 р. старанням громади Всіх Святих у Мелфорті, Саск. вшановано заслужених парафіян п-во Петрових у 50-річя їх подружжя.

Перед вечером зійшлися до церкви, діти, онуки та приятелі місцевої громади, щоб помолитися за здоров'я ювілят. При вході до церкви ювілят привітала голова жін. т-ва пані К. Фідик і вчепила їм корсажі. Пані Спелей вдекорувала корсажем дружку Зеню Панчук і дружбу п. Т. Гринюка. Молебень за здоров'я ювілятів відслужив о. М. Бова в сослуженні дяка п. П. Гриця та мішаного хору. Отець Бова привітав ювілят, побажав щастя, здоров'я та попросив всіх присутніх перейти до авдиторії на обід, що його приготовило жіноче товариство.

При вході до залі ювілятів привітав хлібом сіллю голова церковної громади п. Андрій Федорченко та попросив їх за стіл на почесне місце. Кругом стола засіли діти й внуки та приятелі. Святочний стіл удекорований короваєм з міртом, свічками та квітами. По смачній вечері розгорнулась святочна програма, яку провадив господар ювілейного прийняття п. Йосиф Щербій. Він познайомив гостей з дальших і ближчих околиць з родиною ювілятів, згадав і тих, які не могли прибути. Привіти ювілятам складали діти, онуки і приятелі. Від громади вітав ювілят голова громади п. Андрій Федоричко, голова жіночого товариства пані К. Фідик, дякувала за щиру працю в громаді і вручила спільний дарунок від громади.

Від часу, коли п-во Петрови перенеслись до Мелфорту включились у громадську працю та продовжують своє релігійне життя при церкві, помагали в розбудові Божого храму, піклуються про добро Православної Церкви. Пан Петрів багато помагав в церковному співі пані Анна належить до жіночого товариства, була там у свій час головою, старанно виконувала свої обов'язки, а до того вона доглядає свою стареньку маму, якій сповнилось 96 років, за що унуки складають велику подяку і пошану свїом родичам у їх 50-ту річницю подружжя та за виховання дітей.

Продовження ювілею своїм батькам дідові і бабі зробили діти й онуки 26 червня в міській авдиторії в Мелфорті. На святочну вечерю запросили всіх гостей з першого свята. Господарем того вечора був зять, Петро Антонійчук, чоловік дочки ювілятів Стефанії. Господар пояснив, що цю другу гостину влаштовують діти і родина, бо на першу не всі могли прибути: Гості, члени громади, приятелі і рідні знову складали привіти і побажання ювілятам, переказували про життя родини Петрових.

Володимир Петрів молодим юнаком прибув до Канади зі своїми батьками, які поселились в околиці Ґронлид на фармі. Околиця була заселена переважно українськими поселенцями. В тих часах розвивалось українське громадське життя, організовувались товариства, будувались народні доми, а в них формувались аматорські гуртки, до яких належали наші ювілята, брали участь у виставах, Володимир визначався у співі, мав гарний голос. При такій громадській праці вони й познайомились та подали собі руки на спільне життя. В цій околиці Ґронлид провели свої молоді літа. Стояли вони в рядах церковно-громадського активу, належали до СУМК, самі давали провід молоді, серед якої тоді лунала рідна мова. Виховали Петрови своїх дітей, придбали багато добра на своєму господарстві, а поселюючись у Мелфорт на відпочинок, господарство передали дітям. Тут у Мелфорт вони є членами церковної громади, допомагають у праці: складають пожертви. Громада вшанувала їх за щиру працю та вручила їм подарунки: від громади у Ґронлид вручив дарунок голова п. Іван Данилюк, а від громади у Мелфорт п. Андрій Федоричко. Подарунки ювілятам складали діти, внуки і приятелі. Унуки вручили бабі і дідові по одній рожі. Обидвоє ювілята склали сердечну подяку дітям, внукам та всім гостям. При музиці з рекордів гості довго ще забавлялися. З нагоди свого золотого ювілею п-во Петрови згадали про свою пресу, яку довгі роки читають і призначили $50.00 на „Промінь", $50.00 на „Український Голос" і $50.00 на „Вісник".

А. Ґурський

ПРИВІТАННЯ З ДНЕМ УРОДИН

Ґримсбі, Онт.

Дня 7-го жовтня 1982 р. членки відділу княгині Ольги зійшлися додому нашої голови Стефанія Шиян, щоб вшанувати її з нагоди дня уродин.

Заступниця голови Стефанія Шпитковська привітала пані Шиян і побажала їй щастя, здоров'я на дальші роки і вручила від всіх членок подарунок, а присутні привітали з тортом і квітами. При цім всі відспівали „На многі літа". Після відспівання, Пані Шиян склала щиру подяку всім за присутність і за подарунок. Подвійна приємність була для пані Шиян — а це, що на цьому вечерку була присутня дочка Мирослава Шпитковська. При веселій атмосфері і чайкові присутні провели вечерок.

Родина Шиян були членами громади Св. Юрія в Ґримсбі, а пані Шиян членка Союзу Українок Канади через довші роки. У 1956 р. вони переїхали до Гамільтону, де в 1977 році упокоївся п. Шиян. Вертаючи до Ґримзбі у 1978 році, пані Шиян знову відновила своє членство у Союзі Українок Канади, беручи участь в праці жіночого товариства. Цього року вибрано пані Шиян головою нашого відділу. Щоб залишився вечерок як мила згадка і корисне діло, пані Т. Лиса запропонувала збірку на журнал „Промінь", то присутні склали $22.00.

Стефанія Шпитковська

ДЕНЬ ПОДЯКИ І СВЯТО КНИЖКИ

Ґримзбі, Онт.

В неділю 31-го жовтня 1982 р., парафія Св. Юрія в Ґримзбі, Онтаріо святкувала два свята: „День Подяки і Свято Книжки". Після Служби Божої усі парафіяни і гості зійшлися до церковної авидторії, щоб спільно як одна велика родина спожити смачний обід, що приготували членки С.У.К. на чолі з головою відділу С. Шиян і господинею М. Гусак. Приємне враження зробила декорація на залі; пожовкле золоте листя, гарбузи і урожай з городів та прекрасні осінні квіти усе вказувало, що прийшла золота пора року, чудова осінь. Перед початком обіду о. З. Ревко проказав молитву та поблагословив усі страви і усі разом помолились складаючи подяку Всевишньому Богу, що у доброму здоров'ї і під опікою Божою минув цілий рік і знову усі зійшлися, щоб привітати один одного і в родинній теплій атмосфері провести вільний час.

Після обіду голова громади п. Роман Шпитковський склав привіт і побажання усім присутнім та попросив о. Захарія Ревка до слова. Отець З. Ревко сказав змістовне повчаюче слово до молоді і усіх присутніх. Від молодечої організації С.У.М.К. склав привіт Андрій Бурак, склали свої привіти члени заряду і бажаючі гості. Присутні також почули оповідання дещо з жартами та дотепами від п. Панаса Ткаченка і відтак полинули думками на рідну Україну та згадали своїх рідних, що вже відійшли від нас у вічність. Від жіночої організації С.У.К. промовляла заст. голови Стефанія Шпитковська. У своєму слові вона вказала, що сьогодні ми відзначуємо „День Книжки" та запросила Марію Нечай прочитати реферат. Марія Нечай прочитала реферат за книжку на тему: „Яке має значення книжка в житті молоді та дорослих, у яких роках була видрукована перша книжка на Близькому Сході (батьківщиною книги, так би мовити античного характеру книги, рахується Асирія і Вавилон), та в яких роках і при яких обставинах була видрукована перша книжка на нашій Батьківщині Україні, і хто був автором першої книги". По прослуханні реферату усі присутні склали скромну пожертву на допис до „Променя" за це свято в сумі $38.00. Опісля бажаючі підходили до стола, на якому були порозкладувані книжки різних авторів, ріжна преса, книжки з узорами до вишивок, журнали „Промінь" та „Веселка". Зголосилися бажаючі виписати журнали „Промінь" та „Веселку", а дехто оглядав книжки чи взяв додому до читання. Бо як говорить народня приповідка:

Світлом і сонцем ти світиш народам,
„Що книга вчить як на світі жить".
Без тебе на світі була б темнота.
Ти мудра, і щедра, і щира для всіх,
Ти пестиш і бавиш, як мати дитину.
Я суму з тобою не маю.
О книжко! Ти вірна подруго моя,
Як можу тебе не любити?

Марія Нечай, культурноосвітня реф.

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року

засилаємо

Нашій родині, приятелям і знайомим.
Христос Народився! — Славімо Його!

АНДРІЙ і АНГЕЛИНА ПАВЛИКИ

Вінніпеґ, Ман.

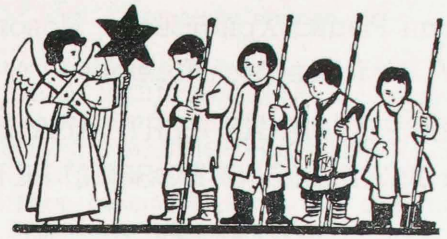

„Бувай нам здоров господарочку,
Не сам з собою а з ґаздинькою
Та з ґаздинькою, з родиною!
Вінґуєм ти щастям, здоров'ям
Щастям здоров'ям, Різдвом Христовим!"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
В ЙОРКТОНІ, САСК.

БЛАЖЕННІШОМУ МИТРОПОЛИТОВІ АНДРЕЄВІ, ВЛАДИКАМ І ВСЬОМУ ДУХОВЕНСТВУ НАШОЇ ЦЕРКВИ, ЧЛЕНКАМ ПРОВОДУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ЦЕНТРАЛЬНІЙ УПРАВІ, ПРОВІНЦІЙНИМ ЕКЗЕКУТИВАМ, ВСЬОМУ ЧЛЕНСТВУ НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПО ВІДДІЛАХ РАЗОМ З ЇХ РОДИНАМИ, РЕДАКЦІЇ „ПРОМЕНЯ" І ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ Й В УКРАЇНІ.

Христос народився — Славімо Його!

Наталя Гишка — голова **Добр. М. Гнатів — секр.**

З нагоди Різдва Христового, Нового Року
і Святого Йордану

ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО
та УСПІШНОГО НОВОГО РОКУ

засилає

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ на САСКАЧЕВАН

ВЛАДИКАМ, ПРЕЗИДІЇ КОНСИСТОРІЇ І ДУХОВЕНСТВУ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ, ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ, ЦЕНТРАЛЬНІЙ УПРАВІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, РЕДАКЦІЇ „ПРОМЕНЯ", ВСІМ ЧЛЕНАМ НАШОГО СОЮЗУ, ЇХ РОДИНАМ ТА ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ —

Христс Рождається! — Славімо Його!

Анна Холод — голова **Анна Михайлюк — кор. секр.**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
в Ту Гиппс, Альберта

ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ПРОВІНЦІЙНИМ ЕКЗЕКУТИВАМ, РЕДАКЦІЇ „ПРОМЕНЯ, ЧЛЕНКАМ ПО ВІДДІЛАХ ТА ЇХ РОДИНАМ, УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ В УКРАЇНІ Й У СВІТІ, ЩОБ УСІ РАДІСНО СВЯТКУВАЛИ РІЗДВО ХРИСТОВЕ.

Єлисавета Рибак — голова **Марія Андріящук — секретарка**

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

сердечно вітаємо

Його Блаженство Блаженнішого Владику АНДРЕЯ, Митрополита Вінніпеґу й всієї Канади УГПЦ; Високопреосвященнішого Владику БОРИСА і Преосвященнішого Владику ВАСИЛІЯ; Всечесне Духовенство УГПЦ; Світлу Консисторію; Колеґію Св. Андрея та студентів-богословія; всіх вірних УГПЦеркви; весь Український Народ в Україні й поза Україною; Централю складових організацій СУС та все членство й прихильників: Товариство Українців Самостійників, Союз Українок Канади, Союз Української Молоді Канади, Союз Українських Народних Домів та Просвіт; Фундацію СУС; Управи, Працівників і Студентів Інститутів: П. Могили в Саскатуні, Св. Івана в Едмонтоні, Св. Володимира в Торонті; Редакцію „Українського Голосу", „Вісника", „Променя", „Сумківця" та їх працівників!

УСІМ БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ!

Централя Союзу Українців Самостійників у Канаді

Андрій Мельничук — голова СУС **Фівонія Пелех — секр. СУС**

Як засяють зірки на Свят-Вечір
Понесися колядко, простором,
Як веселої вістки предтеча —
Над землею, що стогне під горем.

(Богдан Лепкий)

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ БАГАТО СИЛ, ВИТРИВАЛОСТИ Й БОЖОГО БЛАГОСЛОВЕННЯ З НАГОДИ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО ЗАСИЛАЄ НАШОМУ ДУХОВЕНСТВУ, ЦЕНТРАЛЬНОМУ Й ПРОВІНЦІЙНИМ ПРОВОДАМ, ЧЛЕНАМ СКЛАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ І РЕДАКЦІЇ НАШОГО ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ" —

ЧЛЕНСТВО ВІДДІЛУ ДОНЬКИ УКРАЇНИ

Монтреал, Квебек

Оксана Русин — голова **Галина Сенишин — кореспо. секр.**

З нагоди Різдва Христового і Нового 1983 Року

Дирекція і Адміністрація

Українського Товариства Взаємної Помочі

у Канаді

при 235 МкҐреґор вул., Ман.

Товариство різного роду життєвої асекурації.

б а ж а ю т ь

ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ І ІХ РОДИНАМ ПО ВСІЙ КАНАДІ
КРІПКОГО ЗДОРОВ'Я І ДОБРИХ УСПІХІВ
У 1983-ому РОЦІ.

ДИРЕКЦІЯ:

Сергій Радчук — Президент
Нестор Крипякевич — Заст. През.
Петро Данилюк — Секретар
Богдан Бабинець — Скарбник
Борис Саламон — Фін. Секретар

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

п-ні Галина Бабинець
Гордон Регула
Іларіон Карп'як

ДИРЕКТОРИ ПРОВІНЦІЙ:

Дмитро Окос — Б.К.
Отто Єринюк — Альберта
Орест Пасека — Саск.
Мирослав Буґера — Манітоба
Віктор Янчевський — Онтаріо
Володимир Зимовець — Квебек

АДМІНІСТРАЦІЯ:

Леонтина Радчук — управителька
Орися Буґера — секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

В УКРАЇНІ Й У СВІТІ

ЦЕНТРАЛЬНІЙ УПРАВІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ПРОВІНЦІЙНИМ ЕКЗЕКУТИВАМ, РЕДАКЦІЇ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ", ЦЕНТРАЛЯМ СУС, ТУС і СУМК, ВСЬОМУ ДУХОВЕНСТВУ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ, ЧЛЕНСТВУ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА ЇХ РОДИНАМ, ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ

б а ж а ю т ь

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

у Виндзор, Онт.

Марія Старух — голова **Іванна Римар — реф. „Променя"**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. СОФІЇ РУСОВОЇ
в Лонґ Бренч, Онт.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, всім читачкам по відділах, Редакції журнала „Промінь", і всьому українському народові.

К. Шумейко, голова — **К. Чорна,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо

нашим покупцям, приятелям і родині

GRYBA'S DRUG STORE

Василь і Савеля Ґриби

Box 160 — Cudworth, Sask.
Phone 256-3363 — S0K 1B0

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

своїй родині, приятелям і знайомим та всьому членству Союзу Українок.

Христос Родився — Славімо Його!

Марія Симчич
Вінніпеґ, Ман.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, редакції журнала „Промінь", всім членкам по відділах та їх родинам

Членки відділу ім. Ольги Кобилянської
в Смокі Лейк, Альберта

Доріс Слемко, голова — **Марія Фидюк,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК
КАНАДИ ІМ. СВЯТОЇ ОЛЬГИ
У ВЕРНОН, Б.К.

Центральній Управі Союзу Українок, редакції „Променя" і його читачам, усьому нашому членству та всьому українському народові.

Зеня Тимчук, голова — **Настасія Микитюк,** рефер. „Променя"

Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року

засилають

членки відділу ім. Лесі Українки
в Давфині, Ман.

Вітаємо центральну управу Союзу Українок Канади, редакцію журнала „Промінь", провінційні управи і членок по відділах Союзу та ввесь Український Народ по всьому світі.

Розалія Грицай, голова — **Марія Білоус,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажає

всім своїм клієнтам, українському громадянству Йорктону й околиці та всьому українському народові

KENNETH W. WASYLYSHEN,
B.S.A., L.L.B.

(Also of the Bar of Alberta and Manitoba)
BARRISTER AND SOLICITOR

44 Broadway East
P.O. Box 1475
Yorkton, Sask.
S3N 0K7

Teel. (306) 782-5588

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ

при Соборі Св. Покрови у Вінніпегу

Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції „Променя", парохові прот. І. Стусові і його родині, челнам громади, їх родинам та всьому українському народові.

Віра Ковальчук, голова — **Василина Кутна,** секретарка

Найщиріші побажання

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
В САСКАТУНІ

Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всім членкам Союзу та їх родинам і всьому українському народові в Канаді і по всьому світі.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Маруся Воронюк, голова — **Марія Гарбус,** реф. „Променя"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажають

всім своїм клієнтам і приятелям і всьому українському народові

PARKLAND INSURANCE & REALTY

M. B. Trofanenko & W. G. Gregory

Phone 783-4498

YORKTON, SASK.

Христос Рождається — Славімо Його!

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Центральній управі Союзу Українок, редакції „Променя" і його читачам, усьому членству відділів та Провінційним управам з їх родинами.

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ

в Реджайні, Саск.

Галя Клапоущак, голова — **Анна Заліщук,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажає

всім своїм клієнтам, українському громадянству Йорктону й околиці та всьому українському народові

CLAIMS CANADA PROCYSHYN ADJUSTMENT

29—2nd Ave. N., Yorkton, Sask.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

УПРАВА І ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК ПРИ КАТЕДРІ СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ

Блаженнішому Митрополитові АНДРЕЄВІ, Владикам і всьому Духовенству нашої Церкви, членкам проводу Союзу Українок Канади, Центральній управі, Провінційним екзекутивам, всьому членству нашої організації по відділах разом з їх родинами, редакції „Променя" і всьому українському народові у вільному світі й в Україні.

Христос народився — Славімо Його!

Філія Кругляк, голова — **Марія Лазарук,** секретарка

Найщиріші побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого
Нового 1983 Року

засилає

МАНІТОБСЬКА ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Центральній управі Союзу Українок, нашим церковним Ієрархам і духовенству, редакції журнала „Промінь" та його читачам, членам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників та їх родинам і всьому українському народові.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

С. Бейзик, голова — **В. Мулик-Луцик** кор. секр.

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ
УКРАЇНОК КАНАДИ
НА БРИТІЙСЬКУ КОЛЮМБІЮ

бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Проводові У.Г.П.Ц. в Канаді на чолі з Блаженнішим Митрополитом Андреєм, всьому нашому Духовенству, Централі СУС і членству його складових організацій, Централі С.У.К. та її членству по відділах, редакції „Промінь" і всьому Українському Народові у вільному світі та на Рідних Землях.

Христос Народився — Хвалімо Його!

Олена Дзюбенко, голова — **Галя Загоруйко,** кореспонд. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

З нагоди Різдва Христового пересилаємо наші найщиріші Різдвяні побажання і привітання всім нашим теперішнім студентам і бувшим питомцям Інституту, його директорам і працівникам, комітетам, окружним радам і уповноваженим, всьому членству Інституту та його жертводавцям, проводові Союзу Українців Самостійників з його складовими організаціями й членством, проводові Української Православної Церкви й її вірним та всьому українському народові!

Христос Рождається — Славіте Його!

ІНСТИТУТ ІМ. П. МОГИЛИ

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
В ТРАНСКОНІ, МАН.

бажає

Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всім членкам по відділах і їх родинам

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

О. Шувера, голова — **С. Собкович,** секр.

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

ВІДДІЛ ІМ. МАРІЇ МАРКОВИЧ,
КАНОРА, САСК.,

Центральній Управі Союзу Українок Канади, провінційним екзекутивам, редакції журнала „Промінь", членкам всіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.

Ольга Завісляк, голова
Катерина Лабюк, касирка

Найкращі Побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. ПЧІЛКИ
в Кадет-Ейлшем, Саск.

Центральній Управі Союзу, Редакції журнала „Промінь" і усім членкам по Відділах та їх родинам.

Марія Юзва, голова
Анна Н. Козунь, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
У СУРРЕЙ-ВОЛЕЙ, Б.К.

бажають

УСІМ ЧЛЕНКАМ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ТА ЇХ РОДИНАМ ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я, ЩАСТЯ І ЗГОДИ, ЩОБ 1983 РІК БУВ ДЛЯ ВСІХ ВЕСЕЛИЙ І ЩАСЛИВИЙ.

Христос Рождається!

Оксана Круліцька, голова
Марія Боднарчук, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

КРАЄВІЙ УПРАВІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ПРОВІНЦІЙНИМ ЕКЗЕКУТИВАМ, ЧЛЕНКАМ ВІДДІЛІВ, РЕДАКТОРЦІ І СПІВРОБІТНИКАМ „ПРОМЕНЯ" і ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ,

ВІДДІЛ СВ. АННИ
в Скарборо, Онт.

С. Кукурудза, голова
М. Легенюк, секретарка

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Проводові і Духовенству У.Г.П.Ц.К., Центральній управі Союзу Українок, Редакції журнала „Промінь", Провінційним екзекутивам і всім Членкам Союзу Українок та їх родинам і всьому українському народові
з а с и л а ю т ь

Членки Відділу ім. Лесі Українки
в Овкбурн, Ман.

Ґеня Матієшин, голова
Анна Боклащук, рек. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а ю т ь

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. КН. ОЛЬГИ
в Кадворт, Саск.

Централі Союзу Українок, Пров. Екзекутивам, редакції „Промінь", всім членкам відділів та їх родинам.

Христос народився! — Славімо Його!

Наталка Котелко, голова
Савеля Ґриба, секр.

Христос Рождається! **Славімо Його.**

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Централі Союзу Українок, редакції „Променя", його читачам, Провінційним екзекутивам і членству відділів з родинами
б а ж а ю т ь

Членки відділу ім. Олени Пчілки
у Норт Бетлфорд

Анеля Ничик, голова
Кароля Білик, реф. „Порменя"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ПРОВОДОВІ І ДУХОВЕНСТВУ У.Г.П.Ц.К., ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ЇЙОГО ЧЛЕНСТВУ ПО ВІДДІЛАХ З РОДИНАМИ, ЖУРНАЛОВІ „ПРОМІНЬ", УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ У СВІТІ Й В УКРАЇНІ

б а ж а ю т ь

Членки Відділу
ІМ. ХАРИТІ КОНОНЕНКО
у Блей Лейк, Саск.

Марія Цьона, рефер.

ВІДДІЛ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ
у Веґревил, Альберта

б а ж а є

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Централі Союзу Українок Канади, Редакції журналу „Промінь", всім членкам по відділах та їх родинам і всьому українському народові в Україні й у світі.

Христос народився! — Славімо Його!

Анастасія Ґордей, голова
Олена Мельничук, секретарка

Найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Краєвій управі Союзу Українок, редакції „Промінь", провінційним екзекутивам і всім членкам Союзу Українок та всьому українському народові

з а с и л а ю т ь

Членки Відділу ім. Лесі Українки в Оттаві

Василина Даркович, голова
Галина Михальчук, реф. „Променя"

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і наступного 1983 року

в і т а є м о

Централю Союзу Українок Канади, Редакцію журнала „Промінь", Членство по відділах, Владик та все духовенство нашої Української Православної Церкви і ввесь український народ.

Відділ Союзу Українок Канади
ім. Ольги Басарабової
Вакав, Саск.

Розалія Луцюк, голова
Олена Шевчук, реф. „Променя"

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

з а с и л а є

АЛЬБЕРТСЬКА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

нашим церковним Ієрархам і духовенству, центральній управі Союзу Українок, редакції журнала „Промінь" та його читачам, членам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників та їх родинам і всьому українському народові.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Іванна Дженис, голова
Фівонія Пелех, кор. секр.

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і наступного Нового 1983 року

вітаємо

Централю Союзу Українок Канади, редакцію журнала „Промінь", членство по відділах і ввесь український народ у вільному світі і на рідних землях.

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ
Гефорд, Саск.

Ольга Сметанюк, голова
Марія Калин, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

усім народним працівникам на ниві церковній і громадській

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ
у Мазепі, Саск.

Христос народився!

Д. Маковська, голова
О. Маковська, секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
у Форт Френцес, Онт.

Централі Союзу Українок Канади, редакції „Промінь", членкам по відділах і їх родинам та всьому українському народові в Україні й у світі.

Марія Ґушуляк, голова

Провінційна Екзекутива
Союзу Українок Східньої Канади

сердечно вітає

Єпископат, Духовенство й вірних Української Православної Церкви в Канаді, Централю й членство складових організацій Союзу Українців Самостійників, редакцію журнала „Промінь" і все українське суспільство.

Христос народився! — Славім Його!

Василина Даркович, голова
Ольга Самець, кор. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

Членки Відділу Союзу Українок
ім. Олени Пчілки
в Мирнам, Альберта

Всеч. Духовенству Української Греко-Православної Церкви, Централі Союзу Українок Канади і його членству, редакції „Промінь" і всьому українському народові у світі й в Україні.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Л. Ткачук — секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО та УСПІШНОГО
НОВОГО РОКУ

бажають

ВСІ ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
у Ванкувер, Б.К.

ВСІМ ЧЛЕНКАМ СОЮЗУ УКРАЇНОК
ЧЕРЕЗ ЦІЛУ КАНАДУ.
МИ ВДЯЧНІ ЇМ ЗА ЇХ ПОСВЯТУ
І ВАЖНУ ПРАЦЮ В НАШІЙ
ОРГАНІЗАЦІЇ.

Христос Родився! — Славіте Його!

Лелія Митрук, голова
Маргарета Ременда, реф. „Променя"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і щасливого Нового 1983 Року

б а ж а є

Товариство Українців Самостійників

і

Союз Українських Народніх Домів

Ієрархам і Духовенству нашої Церкви, Ієрархам і Духовенству нашої Церкви, Централі Союзу Українців Самостійників та складовим організаціям ТУС, СУК, СУМК, редакціям: „Промінь", „Вісник", „Український Голос", Дирекціям Інститутів і всьому українському народові,

найкращі побажання пересилає

Ярослав Скрипник, голова
Анна Данилович, секретар

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

усім народним працівникам на ниві церковній і громадській

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ
у Келгарі, Алта.

Христос народився!

О. Муканик, голова
Є. Коваль, реф.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

з а с и л а ю т ь

усій своїй родині і приятелям

Софія Гриник,
Едмонтон

Найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ВСІМ СВОЇМ ПАЦІЄНТАМ

і ПРИЯТЕЛЯМ

ш л е

Dr. BERNIE TRISCHUK

520 C. Broadway W. Yorkton, Sask.

Telephone 782-3555

ISSN 0380-2140

P U-44 OCT 83
HAWRYSH MRS KATE
11130-101 ST
EDMONTON ALTA
T5G 2A2

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм покупцям і приятелям

YORKTON CARPET LAND LTD.

20 AGRIL ST. YORKTON, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм клієнтам і приятелям

CHRISTIE - HILL Funeral Chapel

22 - 5th Ave., N., Yorkton, Sask.

Allan Hill
Director

Phone (306)
782-2312

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

всім своїм клієнтам і приятелям

RUSNAK, BALACKO & KACHUR

BARRISTERS, SOLICITORS

NOTARIES PUBLIC

1 Broadway E. Yorkton, Sask. S3N 0K4

Найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

засилає

ВСІМ СВОЇМ КЛІЄНТАМ
і ПРИЯТЕЛЯМ

BAILEY'S FUNERAL HOME LTD.

"The Chapel on the Corner"

W. Allan Bailey
Phone 783-7552

Fifth Ave. at Smith St.
YORKTON, SASK.

BRANCH CHAPEL: ITUNA, SASK.